

UKRAINIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1 UKRAINIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 UCRANIO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning) Mardi 3 mai 2005 (matin) Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

2205-0323 5 pages/páginas

Подайте коментар на один з нижчеподаних текстів.

1. (a)

5

10

15

20

25

30

35

Ще здалеку долинула до нього музика, і була вона незвичайною для вуха — такою густою, що не дає передуху між музичними тактами, наче б її виконавці кудись квапилися, наздоганяли або втікали від когось, такою дрібною, мов розсипаний мак, що його ніхто не в силі позбирати, а він сиплеться й сиплеться з гарнця, віхолить, заповнює весь простір й подих забиває; такою тісною, ніби музики вмістилися на кружальці мідного крейцаря і зіступити з нього не можуть, бо довкруж місця немає, і вони перемішують, мов перли в кришталевій амфорі: шалений дзенькіт цимбал і скрипкові перебори, завиточки сопілкового плачу і пищання фрілок, а над усім цим гомінким содомом верховодить лункий бубон, що нагнітає у міжгір'ї всі ті звуки, мов бриндзу в бочку, а столочити її не може: у неймовірній тісноті кожен звучить окремо, перегукуючись з іншими у дивно злагодженій гармонії.

Музика не вгавала, була вона невтомна й вічна, музики на п'ятачку землі самобутньо зливалися із своїми інструментами, стримано кивали головами до такту і все голосніше вимоцовували звуки.

А люд ніби й не чув: метушився по базарі, приглядався до товару, що лежав просто на землі біля ніг збутників; подався на торг і Єпіфаній, та все випитував, як що називається, бо такого краму ще ніде не бачив: були тут килими й ліжники, кептарі й запаски, різьблені шкатулки й коники з сиру, бриндза й тягуча гуслянка в бербеницях, стоси кукурудзяних малаїв і чорні афини в бочівочках ...

Люд приглядався до товару й наразі ніхто не купував нічого, немов чогось очікував; продавці припрошували ласкаво-запобігливою мовою, що таки була українською, але від степової відрізнялася багатьма словами і тональністю, — що ж це за край, куди потрапив Єпіфаній?

Та враз музика стихла, наче з переляку: на ближніх відрогах Грофи¹, над видолиною, поставали велетні в довгих сардаках, виквітчаних на комірах волічковими басарунками, у постолах і вишиваних камашах, у чорних кресанях з голубими павами і з крісами на плечах.

Вони підняли ген до неба довгі труби, притулили денця до уст – і затремтіло над горами тужливе курликання, довго воно не змовкало, а коли вщухло, запала над долиною святкова тиша, і люди заніміли в очікуванні несподіванки.

Й вона сталася. Велетні, поклавши долі трембіти, зійшли з горбів, поскладали в курені кріси, вихопили з-за чересів бартки, зчепили їх лезами над головами, дзенькнули ними, аж іскри посипалися, а тоді вдарила музика до танцю.

Велетні побралися за плечі, почали розганяти коло: задуднів притуп, затіпала танцюристами трясунка, й барвистий людський обруч закрутився в шалених обертах то ліворуч, то праворуч, і не стало видно постатей; обруч стиснув музикантів ще дужче докупи, і тільки чутно було вигуки: "Раз-два, а прибий, раз-два, ще такий!"

Довго крутився розшалілий аркан – чи то втоми велетні не знають? – та враз утихла музика, ніби струни обірвалися, сопілки потріскали від натуги, а бубновий квач зламався ...

Роман Іваничук Орда 1991

¹назва гори

- Яким чином автор відображає особливість та колорит базару?
- Які літературні засоби застосовує автор, щоб описати настрій і події уривку?
- Яка тут роль Єпіфанія?
- Як Ви гадаєте, цей уривок стимулює бажання прочитати ввесь твір? Чому (ні)?

1. (б)

Морська колискова

Люлі, лі-лю-лі, Білі кораблі – Щогли золоті, Хлопці молоді -5 Очі запальні, Зоряні пісні, Сині дні без меж, Відблиски пожеж, I нема землі – 10 Люлі, лі-лю-лі. Люлі, лі-лю-лі, Хмари чорні, злі Сині блискавки, Накази різкі. 15 Моря лють сліпа, Дика боротьба, Перемога хвиль. I холодний біль. I нема землі. 20 Люлі, лі-лю-лі.

- Дивні твої колискові пісні. Хто ж так співа над колискою? Наче смієшся, а сльози рясні Линуть і линуть прозорою низкою...
- 25 З вітром гуляє скрипучий пісок,Стали тумани мурами...Спить у колисці твій білий синок,Солодко спить перед бурями... –

Люлі, лі-лю-лі,

Вмерли кораблі,
Дна пісок м'який,
Спати тут віки.
Трав підводних сон,
Голубий полон,
З5 Вії золоті.
Чи й ти, молодий,
Дочекавсь землі?
Люлі, лі-лю-лі.

Море у сні мов дитина тепер, 40 Добреє сонце над обрієм... Навіть здається у морі смерть Доброю-доброю...

Ладя Могилянська Поезії 1919

- Яку основну думку намагається висловити поетеса у цій поезії?
- Чи використання колискової як поетичної форми, на Вашу думку, ефективно підкреслює зміст поезії?
- Які літературні засоби застосовує поетеса, щоби підкреслити трагізм передчасної смерті?
- Яке враження на Вас справила ця поезія? Чи Ви б порекомендували її Вашим друзям? Чому (ні)?